

dodán po vyjití. Bylo spíše věcí žalobce jako řádného obchodníka, aby žalovanou upozornil aspoň po objednavce na vyskytnuvší se překážky u vydání adresáře, z nichž se dal předvídati tak značný průtah, by se dle toho zařídila. Neučinil-li tak, pak právem mohla žalovaná za to míti, že se smlouvou sešlo.

Čís. 5124.

Zákonné zástavní právo pronájemcovo ku věcem vneseným nevztahuje se na svršky podnájemníka, třebaž byl členem rodiny nájemcovy.

(Rozh. ze dne 16. června 1925, Rv I 783/25.)

Žalovaný, majitel domu, pronajal byt manželům L-ovým, kteří dali z tohoto bytu jeden pokoj v podnájmu manželům M-ovým, svému to zeti a dceři. Pro dlužné nájemné zabavil žalovaný svršky manželů M-ových. Žalobě, domáhající se uznání vlastnictví k zabaveným svrškům a jich vyloučení z exekuce, bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolatel spatřuje nesprávné posouzení právní v právním závěru, že žalobci jsou vůči manželům L-ovým v podnájemním poměru a že proto podle §u 1101 obč. zák. neručí svými svršky za nájemné, vymáhané proti manželům L-ovým. Míni, že tento právní názor jest v rozporu s účelem zákona, poukazuje ku materialím str. 196, a dodává, že novela (totiž třetí dílčí § 139) stanoví sice okruh osob, majetkem svým za nájemné ručících, úžeji, nežli tomu bylo v původním doslovu §u 1101 obč. zák., že však novým doslovem zákona postiženy mají býti právě osoby, u kterých jest se nejspíše obávati vylučovacích žalob. Považuje otázku, platí-li žalobci manželům L-ovým nájemné, stravují-li se samostatně, pro rozsouzení této rozepře za nerozhodnou, naproti tomu jest mu rozhodujícím zjištění odvolacího soudu, že žalobci jsou rodinnými příslušníky nájemníků L-ových a když skutečně sdílejí místnosti, které on pronajal L-ovým, bydlíce v jedné, že majetkem svým ručí podle §u 1101 obč. zák. za nájemné nájemníků L-ových. Nelze tohoto právního názoru dovolatelova sdíleti. Dovolatelův poukaz ku pramenům, podle kterých má se dostati pronajímateli úhrady i z majetku třetích osob, totiž nájemníkůvých, byt s ním sdílejících příslušníků, protože majíce z bytu užitek, mají sdíleti i nebezpečství vzájemného plnění a že při tom rozhoduje příslušnost k domácnosti v širším slova smyslu, — není případný v této věci, ve které podle zjištění jde o podnájemníky, užívající výhradně jedné světnice z bytu L-ových a platící L-ovým podnájem. Poněvadž jde o podnájemníky, jichž svršky ručí podle nynějšího práva pouze za podnájemné jich pronajímateli, nemá s hlediska §u 1101 obč. zák. okolnost, že tito podnájemníci jsou jinak členy rodiny L-ovy, nijakého významu, neboť zákon nevylučuje, by se i členové rodiny nestaly podnájemníky.